UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Consiliorvm Sive Responsorvm Avgvstini Beroii Bononien. I. C. Praestantissimi Volumen ...

Cum Summariis, & Indice rerum, ac verborum locupletissimo

Vltimarvm Volvntatvm, Svccessionvm, & Legitimationum materias distinctè continens

Bero, Agostino

Venetiis, 1577

Consilivm LXXI.

urn:nbn:de:hbz:466:1-96520

Visual Library

ctæ fideicõmiſſo,qm̃ Raynaldus habuit duos filios,
quorũ alter p̃deceſſit ipſi Raynaldo,& ideò Cæſar ſo
lũ põt admitti ad ſuam partem bonorũ ſubiectorũ
fideicõmiſſo,& latius,ut s̃.dixi;Quia huic fundamẽ
to reſpondet,ꝙ alius filius,q p̃deceſſit Raynaldo, &
ẽt dño Ioanni vltimo filio morienti, non dr̃ voca-
tus ex ſubſtitutione ad fideicõmiſſum, quia ſubſtitu
ti fuerunt Raynaldus,& eius hæredes,ergo ſolũ illi
filij ſui,qui ſuperuixerunt ipſi Raynaldo,& eius fue
runt hæredes,nõ aũt illi,qui p̃mortui fuerunt, & qui
eius hæredes non potuerunt exiſtere,qa viuentis nõ
pñt dici hæredes,d.l.q ſuperſtitis,ff.de acq.hære.& ar
gumento eorũ,q̃ habentur per doctores cõmuniter
poſt Bartolũ in d.l.gallus.§. quidã rectè:& ideò cũ ta
lis filius,q præmortuus fuit Raynaldo, nõ potuerit
mitti ad partẽ iure actionis, nec admitti ſperet iure
retẽtionis,vel alterius æquitatis,nõ facit ẽt partẽ, vt
Cæſar ſolũ admittat̃ ad partẽ,argumen. eius, qđ dr̃
de filia excluſa à ſtatuto pp maſculos, vt p Paulũ de
Caſtro in ꝯſ.205.& p Bar.in l.huiuſmodi.§.ſi titio.ff.
de legat.j.per illũ textũ.l.qui quartã in fi. eodem tit.
& per Bar.in l.j.§.ſi pater in partẽ. ff. de coniungen.
cum emancip.libe.& in l.planè.§.ſi duobus.ff. de le-
16 gat.j.Præterea† cũ plures fuerint ſubſtitnti compẽ-
diosè,videlicet Raynaldus,& eius hæredes, hoc eſt
ſui filij,& hæredes, & aliqui ex ijs p̃mortui ſint ipſi
grauato reſtituere,& ante,q̃ venerit, & ceſſerit dies,
ſuperſtites ad totũ debẽt admitti p ius accreſcẽdi,vt
eſt tex & ibi gl.& doc.cõiter in l.vnica.§.his ita cum
gl.& melius in §.triplici iuncto §.in ſecũdo.C. de ca
du.toll.vbi caſus clarus cũ ibi no.Ex qbus omnibus
remanet ꝯcluſio firma,ꝙ Cæſar filius,& hæres Ray
naldi dẽt admitti ex ſubſtitutione facta poſt mortẽ
omnium filiorum inſtitutorum, excluſis filiabus te
ſtatoris. Laus Deo.

SVMMARIVM.

1 *Filippo proprio extraneum præferri uoluiſſe teſtatorem nõ eſt præſumendum.*

2 *Prædilecti in inſtitutione cenſentur etiam in ſubſtitutione prædilecti.*

3 *Mens teſtatoris præſumpta maximè ad fauorem ſuæ poſteritatis magis attenditur, quàm verba.*

4 *Verbis claris, & expreſſis in dubio etiam ſtatur, niſi de cõtraria teſtatoris mente manifeſtè appareat.*

5 *Teſtatorẽ unà cum filio extraneũ uocare nõ eſt incõueniẽs.*

6 *Subſtitutus extraneus filijs inſtitutis, & inuicem ſubſtitutis in dubio non admittitur, niſi poſt mortem omnium, ſecus, ſi ſpecialiter eſſet ſubſtitutus omnibus filijs decedentibus, uel uni tantũ decedẽti, & ſic diſtinctè, & ſeparatim.*

7 *L.pen.C.de impub.& alijs ſubſtit.declaratur.*

8 *Subſtitutus filijs inſtitutis, & inuicem ſubſtitutis quando uno tantum decedente ſit admittendus, & quando omniũ mors; expectetur.*

9 *Verbis potius, quàm menti præſumptæ, & ècontra quando ſtandum ſit.*

10 *Verba teſtamenti ſi ad vnum ſenſum nequeunt adaptari, illum capere non debemus, etiam ſi præſumptio apud nos eſſet, teſtatorem ſenſum illum habuiſſe.*

EPITOME.

FILIIS inſtitutis,inuicemq; ſubſtitutis, & ipſis
filijs hæredibus vno,vel pluribus qñcunq; deceden
tibus in pupillari ætate, vel aliàs qñcunq; ſine libe-
ris legitimis,& naturalibns, tũc & eo caſu & ex nũc
prout extunc vulgariter,pupillariter, & p fideicom-
miſſum ſubſtituto Titio fratre teſtatoris, ſi tũc ſup
uiuat,aliàs ipſius Titij filijs ſubſtitutis; Altero ex fi-
lijs inſtitutis in pupillari ætate defuncto, ſuperſtite
alio filius eius fratre,& dicto Titio, vt s̃. ſubſtituto,
admittitur Titius ex ſubſtitutione vnà cum alio fi-
lio ſuperſtite.

CONSILIVM LXXI.

VISO teſtamẽto Leonelli,& ꝯſideratis
duabus ſubſtitutionibus in illo factis;
prima adinuicẽ inter filios inſtitutos
reciprocè p hęc verba,& eos inuicem
ſubſtituit,alia ꝯpẽdioſa,in qua ipſis fi-
lijs hæredibus vno,vel pluribus quan-
docunq; decedẽtibus in pupillari ætate,vel aliàs quã
docunq; ſine liberis legitimis,& naturalibus, tũc,&
eo caſu,& ex nũc,ꝓut ex tũc vulgariter, pupillariter
& p fideicõmiſſum ſubſtituit Amicũ eiuſdẽ teſtato-
ris fratrẽ,ſi tũc ſuperuiuat, aliàs aũt ipſius Amici fi-
lios maſculos legitimos,& naturales:ex quo cõtin-
git,ꝙ ex duob⁹ filijs dicti teſtatoris vnus đceſſit poſt
obit ũteſtatoris in pupillari ætate, alio filio inſtitu-
to ſupſtite, necnõ ſuperuiuẽte Amico p̃dicto: du-
biũ orit̃,an ad bona dicti filij mortui ĩ pupillari ęta-
te vocet̃ ex ſubſtõne reciproca alius fili⁹ ſolus, & co
hæres,an ſolus Amicus ex ſubſtitutione ꝯpẽdioſa,
an vero ambo ſimul: Et quãuis materia ſit multum
dubitabilis,qa ex vna parte uidelicet ad fauorẽ Ami
ci ſtringũt verba expreſſa teſtatoris, & ex alia parte
viget eius p̃ſumpta mẽs, ꝙ filius cohæres ſit admittẽ
1 dus,excluſo Amico,†cũ nõ ſit p̃ſumendũ, teſtatorẽ
voluiſſe ſuæ poſteritati,& ꝓprio filio extraneũ, hoc
eſt fratrẽ p̃ferre,l.cũ acutiſſimi.C.de fideicõmiſ.l.cũ
2 auus.ff.de ꝯditio.& demonſt.& maximè † cũ in iſti-
tutione p̃dilexerit filios ſuos ipſi fratri; vnde cẽſeri
dẽt ẽt illos p̃dilexiſſe ĩ ſubſtitutione,arg.l.fi.C. de im
pube.& in l.ſi plures cũ ſequẽti.ff.de vulg.& pupilla.
3 Et † p̃ſumpta mẽs teſtatoris, maximè ad fauorẽ po-
ſteritatis ſuæ magis attẽdẽda eſt,q̃ verba, qbus ẽ pręferẽda.
l.in ꝯditionibus primũ locũ.ff.de cond.& de-
mon.l.non aliter,& l.librorũ.§.ꝙ tñ caſſius ff. de leg.
3.l.pater filiũ.§.mater filio eodẽ tit.l.hæredes mei.§.
cũ ita.ff.ad trebellia.l.3.§.ꝯditio cũ ibi no. ff.de adi-
men.lega.l.volontas cũ gl.& l.cũ virũ.C. de fideicõ-
miſ.cũ pluribus alijs, q̃ poſſent allegari:tñ in ſenten
tiã eius,q ad fauorẽ dicti Amici cõſuluit, ꝯdeſcẽdẽ-
do cũ reſtrictione tñ & limitatione,quã j.ſubiugã:&
omiſſis pluribus,q̃ hinc inde allegari poſſent,nec ali
ter repetitis ijs, q̃ excellẽtiſſimus aduocatus primo
deduxit,vr̃ omnino ꝯcludendũ eſſe, ꝙ attẽtis verbis
ſpecificis,& expreſſis,ex qbus colligit̃ mẽs, & volũ-
tas teſtatoris.l.labeo.ff.de ſuppellecti.legat.l. pedicu-
lis.§.labeo.ff.de auro,& arg.lega. Amicus dicat̃ uo-
catus ex ſubſtitutionis verbis expreſſis in caſu, quo
alter,ſeu unus ex filijs inſtitutis deceſſerit in pupilla
4 ri ætate,ꝓut euenit,† qa cũ ĩ verbis nulla ẽ ambigui-
tas,ſed illa clara, & ſpecificata ſunt, nõ dẽt admitti
volũtatis qõ.l.ille,aut ille in fi.ff.de leg.3.Et cũ mani
feſtiſſim⁹ ẽ ſẽſus teſtatoris ex verbis expreſſis, verbo-
rũ interpretatio nuſquã tm̃ valet,vt melior ſẽſu ver-
borũ exiſtat ĩ dubio.n.ſtãdũ ẽ verbis, niſi manifeſtè
appareat de ꝯ̃ria mẽte teſtatoris.l.ſi alij cũ gl.ff. de v-
ſufru.leg.Et hoc eſt,qđ voluit tex.in l.cũ virũ C. de
fideicõmiſ.vbi licet plerunq; magis attendat̃ mens,
q̃ expreſſio verborũ,tñ hoc ꝓcedit, qñ p ꝓbationes
liquidò ꝯſtaret de ꝯ̃ria mẽte, alioquin verbis, ſtãdũ
eſt,qa id vr̃ teſtator voluiſſe qđ expreſſit.d.l.labeo cũ
ibi not.& ẽ optimus tex.in l. ſi plus in fi.ff.de vulgar.
& pupill.ibi,niſi alia fortè mẽs fuerit teſtatoris, qđ
vix credendum eſt, niſi euidenter fuerit expreſſum.
5 †Nec eſt inconueniens,ꝙ teſtator voluerit vnà cum
filio ſuo admittere, ſeu vocare etiã extraneum, ut
fratrẽ,ſeu vxorẽ ſuam,vt in l.hæreditatem, l. quã-
uis,l.fi.C.đ impu.& alijs ſubſti.l.ex duobus,§. filiũ de
vulga-

pupill. & plures in locū vnius poſſunt ſubſti-
ff.de vulg.pupill. Et ideò, † quamuis extra-
ſtitutus filijs inſtitutis, & ad inuicē ſubſtitutis
mittatur,niſi poſt mortem omniū in dubio,&
quādo extraneum ſubſtituit illi,qui nouiſſi-
tuus erit, vt in l.ſi pater impuberes.ff.de vul.
l.penult. C.de impub. & alijs ſubſtit. l. hære-
§.cum ita cū ibi not.per Bart.ff. ad trebell. tñ
tor ſpecialiter expreſsit, ꝙ extraneus eſſet ſub
ſsibus filijs decedentibus, vel vni tantū dece-
tunc extraneus admittitur etiā ante mortē om-
ſucceſsionē alterius,& vnius tantū decedētis
tutione,vt in l.ſi is, qui ducēta §. item ſi pater
ſtis ff.de reb.dub.ibi; ſed procliuior eſt ſenten
tatoris ſic interpretandā, vt ſiue filius, ſiue fi-
cerint,extraneus nō admittatur,niſi ſpeciali-
teſtator expreſſerit.Præterea in caſu d.l.ſi pa
beres, extraneus ſubſtitutus admittitur ſolū
tem amborū filiorū, quiá teſtator extraneū
ti, qui nouiſsimus mortuus fuerit, ergo ſi
extraneus fuiſſet ſubſtitutus ipſis filijs, vel
morituris, debuiſſet ſuccedere etiam ante
niū, in caſu,quo vnus tantū deceſsiſſet, &
tator hunc caſum expreſsiſſet,argum.d.§.
¶Nec obſtat l.pen.C.de impuberum,&
vbi extraneus ſubſtitutus filijs impuberi-
& admittitur ſolū vtroq; defuncto in pu
& idem eſt in ſubſtitutione fideicommiſ
pendioſa facta filijs ſuis de extraneo, vt
Bart. & omnes in d.l. hęredes mei §.cum
llud procedit,qñ extraneus,vt frater,eſſet
ſubſtitutus pupillariter,vel per fideicom
inſtituris,ſecus ſi diſtinctè, & ſeparatim,
nè eſſet ſubſtitutus nō ſolū omnibus, ſed
contingit in caſu noſtro, vt probatur in d.
ducenta §.item ſi pater;& eſt de mente Bar.
per textū in d.§.item ſi pater, & ita debent
quæ notat Bart.in l.quidā teſtamēto.ff. de
pill.hoc eſt, qñ extraneus ſimpliciter eſſet
filijs ſuis,ſecus verò,ſi diſtinctè, & ſepara-
alternatiuè,quia tunc,ſecundū quod expreſ-
ſpecificè ſubſtitutus extraneus eſt admittē
eſt caſus noſter;Et ita intelligantur ea,quę
Bart.& alij in d.§. cum ita in ſua diſtin.in vlti.
dicitur,ꝙ extraneus ſubſtitutus nō admitti-
poſt mortem omnium ex præſumpta mente,
ſupereſſet perſona,quæ ex præſumpta men-
deret ſubſtitutum per textum in penult.C. de
& alijs ſubſtitutio.& argum.d.l.cum auus, &
cum acutiſsimi,& in d.§.item ſi pater, nam lo-
Bart.quando eſſemus in dubio, quia ſimplici-
neus eſſet ſubſtitutus pluribus filijs, ſecus er-
quando expreſsè,ſimpliciter, & diſtinctè ex-
eſſet ſubſtitutus nedū omnibus, & pluribus,
vni,ſeu alteri decedenti, vt in d.§.item ſi pa
propoſitum facit id, quod voluit Alex.in d.
in 11. col. ex mente Bart. ꝙ quando pluri-
filijs eſſet ſeparatim ſubſtitutus extraneus, al-
rum decedente, admittitur ſubſtitutus: idem
luit ibi in fin.14. col. ibi ſi autem cuilibet pu-
textum in l.vel ſingulis.ff.de vulg. & pupill.
tenuit Imola in d.§.cum ita in 7.col. qui do-
Alex.in 16. col.etiam ſubdit, ꝙ quando dicta
tio eſt facta per verba alternatiua, vt quia ſub-
facta pluribus filijs eſſet alternatiuè cōcepta,
caſu noſtro ibi,& ipſis eius filijs vno, vel plu-
quandocūq; decedētibus in pupillari ætate &c.
tuno euenerit in perſona vnius,poteſt defendi,
ueniat ſubſtitutus etiam extraneus per textum
l.ſi is,qui ducenta §.item ſi pater, & hoc idem vo-
luit ſtatim poſt etiam dicens,ꝙ altero decedente,ſub-
ſtitutus extraneus vocatur excluſo cohęrede, quoniā
hoc verba ſonant, cum ad veritatem alternatiuæ ſuf-
ficiat alteram partem eſſe veram: Nec mēs teſtatoris
hoc caſu repugnare videtur per illum tex.in d.§.item
ſi pater:Hoc idem volunt Bart.& Alexan.in l. pen.C.
de impuber.& alijs ſubſti.in terminis.d.l.pen. quando
eſſet facta ſubſtitutio ſeparatim,ſeu alternatiuè pluri-
bus filijs impuberibus de extraneo,quoniā altero de-
cedēte, extraneus admitteretur,etiā ſi ſupereſſent alij
filij teſtatoris: & ad hoc facit l. pater filiā in fine ff. ad
legem Falcidiam,ſecundum quod illum textum cō-
muniter intelligūt doctores in d l.penul.& refert Bar
tholomeus Sozin.in d.§.cum ita in 10. col. ibi ſecun-
do poteſt euitari:& ad idem ibi inducit d.l. vel ſingu-
lis.¶ Et tenendo hanc opinionem, reſtat reſpondere
nonnullis,quę prima facie obſtare vidētur,& primo,
ꝙ vbicunq; pater inſtituit plures filios impuberes, &
eos inuicem ſubſtituit, deinde illis extraneum ſubſti-
tuit,tūc ſubſtitutus extraneus nō admittitur,niſi om-
nibus filijs mortuis,non autē altero mortuo, quia tūc
alius filius frater defuncti excludit extraneum ſubſti-
tutum ex præſumpta mente teſtatoris, vt tradunt do-
ctores cōmuniter in d.l.hæredes mei §.cum ita, & in
8 l.penul.C.de impuberū,& alijs ſubſtitutionibus: † qa
reſpondetur, ꝙ illud eſt verū, quando extraneus eſſet
ſubſtitutus ſimpliciter ipſis filijs poſt illorum mortē,
vel per nomen vniuerſale, vel collectiuum,puta dicē
do,& ſi ambo, vel omnes, vel vterq; deceſſerint,ſubſti
tuo Titium fratrem,& ita propriè loquuntur per tex
tum in d.l.penul.& in d.§.cum ita cum ibi nota.Secus
autem,ſi diſtinctè,& ſeparatim, loquēdo alternatiuè
ſubſtituit,dicendo,& ſi ambo, vel vnus eorum deceſ
ſerit,ſubſtituo talem,nam ex quo tūc apparet ex ver-
bis alternatiuis, & ex ſubſtitutiōe facta nedum vtriq;,
ſed etiā alteri, quod ſubſtitutus deberet admitti etiā
in caſu quo alter, & ſic primus decederet in pupillari
ætate, ſtandum eſt verbis teſtatoris ſic volentis, neq;
hoc dicitur eſſe contra mētem teſtatoris, ex quo ita
voluit, quia verba alternatiuè poſita verificantur in
vna parte,vt ſupra:& ideò cū in caſu alterius,& primi
decedētis alter filius dicatur ſubſtitutus p ſubſtitutio-
nē inuicē factam; item etiam expreſsè reperiatur ſub
ſtitutus Amicus frater in eodemmet caſu, ſequitur,
quod ambo,videlicet alter filius teſtatoris frater pri-
mi decedentis, & ipſe Amicus frater teſtatoris ſubſti-
tutus in caſu iſto ſimul debent admitti ex ſubſtitutio-
ne pupillari ad partem decedentis, ex quo ſimul am-
bo reperiuntur ſubſtituti: Nec eſt inconueniens,ꝙ ex
pupillari ſubſtitutione ſimul admittantur frater im-
puberis,& alius extraneus, quādo teſtator hoc voluit,
illos vocando expreſsè in vno,codemq; caſu, vt teti-
gi ſupra per textum in l.hæreditatē,& in l.quamuis C.
de impuber.iuncta l. ex duobus §.filium ff.de vulgar.
& pupill.& d.l. ſi plures in fine eodem titu. Et in caſu
noſtro hæc fuit mens teſtatoris: ¶ Non obſtat etiam,
ꝙ quandocunq; conſtat de mente teſtatoris, tunc illi
ſtandum eſt,& non verbis expreſsis contrariū inferē-
tibus.l.non aliter de legatis 3.l.cum virum.C.de fidei
commiſsis, & de præſumpta mente dicitur conſtare,
quādo ſupereſt perſona magis dilecta,quæ ſit de libe-
ris teſtatoris, quæ ex præſumpta mēte excluderet ſub
ſtitutum extraneum,iuxta l.cum auus.ff. de conditio.
& demonſtratio.l.cum acutiſsimi.C. de fideicommiſ
ſis.d.l.hæredes mei §.cum ita.d.l.penul.C. de impube.
d.l.ſi is,qui ducenta §.item ſi pater cum ſimili. Quia,
& ſi ex prædictis poſsit colligi reſponſio, maximè ex
ijs,quæ volūt docto.in d.§.cum ita,& in d.l.pen. quos
ſupra retuli: tamen etiam poteſt aliter reſponderi,
9 † quod quādo verba expreſſa habent plures ſignifica-

tiones, videlicet vnã ꝓpriam, aliã impropriã ſeu vnã
largã, aliã ſtrictam, vel ſignificatio verborũ quoquo
modo poſsit trahi ad plura, tunc ſi appareat de mẽte
teſtatoris ex cõiecturis, ſeu ex alijs diſpoſitis in teſtõ,
ſtamus mẽti, non attẽta verborũ ſignificatione ꝓpria,
ſeu ſtricta. d.l. nõ aliter, l.ſi ſeruus pluriũ in fi. de leg.j.
Sed qñ verba aliquod modo ex ꝓpria, vel impropria
ſignificatione à iure data nõ poſſunt adaptari ad con
iecturatã mentẽ teſtatoris, tunc nullo modo attendi-
mus mẽtẽ, ſed verba ipſa; ita reſpõdet Bar. tex. in d.l.
non alter in l.ĩ ambiguo. ff. de reb⁹ dub. & facit id, qđ
voluit gl. in d.l. cũ virũ in verbo voluntas, & ibi Salic.
in fin. & faciunt, q̃ habent ꝑ do. Anto. in ꝯſi. 57. Sed ver
ba, qbus Amicus fuit ſubſtitutus, clarè, & expreſsè im
portãt, ꝙ vno ex filijs moriẽte in pupillari ætate ipſe
Amicus ſit ſubſtitutus, & mens teſtatoris ꝯ̃ria nõ põt
ꝯuenire ꝓpriæ, nec impropriæ ſignificationi illorũ,
ergo ꝑꝑ mentẽ p̃ſumptã non eſt recedẽdũ à verbis; &
ad ꝓpoſitum facit id, qđ voluit Pau. de Caſt. in conſi.
349. In Chriſti nomine, præſens dubiũ &c. per not. ꝑ
Bartol. in l. quamdiu. ff. de acquiren. hæredi. in fin. vbi
ſtatur verbis in materia ſubſtitutionis factæ filijs, non
attenta præſumpta mente teſtatoris, quæ nõ cõuenit
10 propriæ, nec impropiæ ſignificationi verborũ: † quã
do enim verba teſti non poſſunt adaptari ad vnum
ſenſum, non debemus illum capere, poſito, quòd præ
ſumpio apud nos ſit. teſtatorẽ illum ſenſum, habuiſ-
ſe, & facit tex. in l.ſi cui, & in l.ſi alij ff. de vſufruc. lega.
& in d.l. in ambiguo, & ibi Paul. de Caſtr. & Alexan.
in terminis in conſil. 129. in vj. vol. in ij. col. qui reſpõ
det ijs, quæ voluit Bar. in l. gallus. §. etiam ſi à parente.
ff. de liber. & poſthum. In reliquis me remitto ijs, quæ
ſubtiliter, & copioſè adduxit do. Cõſultor in ſuo cõ-
ſilio edito ad fauorem dicti Amici, & quamuis fue-
rim de ſimplici ſubſcriptione requſit⁹, tamẽ, vt Ami-
co plenius ſatisfacerem, hæc ad corroborationem iu
rium amici mei addere volui. Laus Deo.

SVMMARIVM.

1 *Ius accreſcẽdi inter ſubſtitutos ꝑ fideicõmiſſum locũ habet.*
2 *Coniunctio verbali ſolum quando ſit.*
3 *Ius accreſcendi à coniunctione prouenit.*
4 *Locum non habet inter ſucedentes diuerſo iure.*
5 *Nec in diſpoſitionibus modificatis.*
6 *Hæc verba ita tamen p̃cedentem diſpoſitionem reſtringunt.*
7 *Diſpoſitionem generalem ad certum caſum reſtringẽs quoad alios prohibere velle videtur.*
8 *Hæc verba id eſt, videlicet, ſcilicet. & ſimilia quomodo ſtẽt.*
9 *Ius accreſcendi locum non habet, quando teſtator taxatiuè loquutus eſt, illudq́; prohibuit.*
10 *L. lucius. §. quæ habebat. ff. ad trebel. declaratur.*
11 *Declarans nihil noui addit.*
12 *Præcedentia ſequentibus, & è contra quando declarentur.*
13 *Quis in aliquo caſu diſiũctus, & in aliquo cõiũctus eſſe põt.*
14 *Vxor relicta dña, maſſaria, & vſufructuaria omnium bonorum teſtatoris, donec vixerit, poſt mortẽ filij hæredis à patre inſtituti integrum vſumfructum omnium bonorum teſtatoris conſequi debet, licet adſint ſubſtituti pupillariter, vel per fideicommiſſum, vel alij hæredes filij.*

EPITOME.

INTER coniũctim, & generaliter ſine diſcretione partium in una, eademq́; oratione ſubſtitutos, quorũ aliquibus poſtea partes certæ in diuerſis orationibus aſsignatæ fuerunt, ius accreſcendi locũ nõ habet.

Vxor relicta dña, maſſaria, & vſufructuaria omniũ bonorum, donec, caſtè vixerit poſt mortem filij omnium bonorum integrũ vſum fructum conſequitur.

CONSILIVM LXXII.

VISIS, & diligẽter cõſideratis verbis omnibus, clauſuliſq; apoſitis in teſtõ Iuliani, & ꝯſilijs vtriuſq; partis cũ ſubſcriptionibus quãpluriũ doctorũ, q in hac materia iuris
accreſcendi ardua ſanè, & perdifficili docte pfecto,
ac ſubtiliter loquuti ſunt, quamuis ex rationibus, iuribus, & argumẽtis vtrinq; deductis cuilibet vel doctiſ-
ſimo prima facie valde dubium foret, cui parti eſſet
adhærendũ, utrum ſẽntẽtiæ domini Vincẽtij, q partes
matris, & ſororum Frãciſciantonij filij dicti Iuliani
tuendas ſuſcepit, an verò domini Saluatoris de Spole
to, q filiorũ Marcelli ſubſtitutorum, ꝓut in teſtamen-
to, acerrimus defenſor fuit, tamen per veros iuris tra
mites eundo ad fauorem matris, & ſororis concludẽ-
dum eſſe arbitror, ꝙ ipſæ tanquam hæredes dicti Frã-
ciſciantonij ſiue ab inteſtato, ſiue ex teſtameno, aut
alij hæredes ab eo inſtituti quoad portiones eorũ qui
Iuliano teſtatori p̃deceſſerũt, p̃ferri debent filiis Mar
celli, ad quos portiones p̃dictæ peruenire nõ poſſunt
ex iure accreſcendi, qđ in hoc caſu locũ non habet,
veluti infra declarabitur. Omittam autem plurima, q̃
vera ſunt, & ꝓ veris à dictis ꝯſultoribus p̃ſupponũtur:
1 illud† nãq; in primis veriſsimum eſt, iuri accreſcendi
locum eſſe ẽt in ſubſtitutione fideicõmiſſaria, vel in-
ter ſubſtitutos per fideicommiſſum, vt docto. cõmu-
niter videñt præſupponere in l. lucius §. quæ habebat
ff. ad trebel. & Bal. in l. vnica quæſt. 9. C. qñ non peten.
part. per text. in d. §. q̃ habebat voluit teſtatorẽ poſſe
prohibere ius accreſcendi in fideicommiſſo vniuer
ſali, ergo expreſſè innuit, quòd ſi non eſſet prohibi-
tum, locum habere poſſet: idem & clarius voluit Bar.
in conſil. 53. Cecharellus decedens per tex. in l. vnica
§. hæc aũt C. de caduc. tollen. & in l. filius §. diuus Seue
rus ff. de legat. j. Bar. in d.l. vnica §. his ita C. de caduc.
tollen. in vltim. colum. verſ. oppono, Iaſ. in l. re cõiun-
cti. in iij. quæſtio. princip. circa colu. 50. ff de legat. iij.
& eſt de mente Bar. in l. hæredes mei §. cum ita in op-
poſ. & in vlti. colum. ff. ad trebellia. Et quãuis nõnulli
ꝯ̃rium tueri auſi ſint, gloſ. videlicet & Cyn. in d. §. his
ita, & Moder. quidam Papien. in ſua practica: tamẽ eo
rum opinio tanquam cõmuni contraria non eſt attẽ
denda. ¶ Illud etiam pro vero abſque dubio præſup
ponitur, quòd quoad tertiã partem, in qua filij Mar-
celli, & Marſilianus ſimul & cõiunctim verbis tantũ
ſubſtituti, & vocati fuerunt, locus fuit iuri accreſcẽdi,
& portio Marſiliani, qui teſtatori prædeceſsit, portio
ni filiorum Marcelli, ipſis volentibus, accreuit, ad ea,
2 quæ habentur ꝑ Bal. in d.l. vnica in d. ix. q. † Marſilia-
nus enim, & filij Marcelli ſub vna, & eadem oratione
fuerũt vocati, patribus inter eos diſtributis, & aſsigna
tis: Vnde ſequitur, quòd coniuncti verbis tantum, &
nõ re dicũtur: nam quoties verba teſtatoris perſonas
coniungunt, & portiones ſeparant, ſolum verbalis ꝯ-
iunctio inducitur, vt voluit Bald. in d. §. his ita colũ
tex. eſt, vbi Barto. & omnes in d.l. re cõiuncti, ibique
Iaſ. in ij. notabi. glo. & docto. in l.ſi ita quis ff. de hære
di. inſtituen. Igitur inter eos quoad partes inter ipſos
diſtributas, & aſsignatas locus iuri accreſendi fuit, cũ
nullus alius magis coniunctus, videlicet re, & verbis
fuerit, vt rectè intuenti probat tex. in d.l. re coniuncti,
& in l. item quòd ſabinus §. j. ff. de hęredibus inſtituen
dis. Et ita doctores cõmuniter tenent poſt Bartolum
in d.l. re coniuncti, vt Iaſ. ibidem refert colum. 31. in
verſicu. expeditis. Et hæc nulli dubia fore exiſtimo.
¶ Sed maior eſt hæſitatio, in qua difficultas verſatur
an reſpectu filiorum Marcelli, vel portionũ ſuarum
locum habeat ius accreſcendi quoad portiones Phi-
lippi, & Bernardini, q in duabus tertijs, & ſic in dua-

bus